

Voda, poklad ľudstva.

Voda. Obyčajná voda tečúca z vodovodného kohútika kedykoľvek chceme, padajúca na nás vo forme dažďa alebo snehu, či už chceme alebo nie. Voda je v našom živote nesmierne dôležitá a nevyhnutná. Bez vody sa nedá žiť, to predsa vie každý. Číra, bez chuti, bez vône a predsa je voda ten najcennejší poklad ľudstva. Poklad, ktorý netreba hľadať hlboko v podzemí ani vysoko vo vesmíre. Poklad, ktorý prírodu neničí, ba naopak je jej nevyhnutnou súčasťou a dáva jej život. A my si ju nechávame prelievať pomedzi prsty bez najmenšieho povšimnutia, plytváme ňou a nemyslíme na to, čo svojim nerozvážnym konaním môžeme spôsobiť. Ved' je to predsa len voda, otočíme kohútikom a tečie! Ale dokedy to tak bude? Ako dlho si ešte môžeme dovoliť nešetriť a nechrániť ju? Pitná voda tu nebude donekonečna! Ved' už od pradávna ľudia vedeli, že poklad treba chrániť a bojovať zaň!

Ako ďaleko sme ochotní nechať toto zújsť? Až do momentu kým sa ráno zobudíme, otočíme vodovodným kohútikom a nepotečie nič? Alebo potečie voda, ktorej sa budeme báť napiť, pri predstave čo všetko by v nej mohlo plávať? Pozrime sa napríklad na Čínu, na to akou je ekonomickou veľmocou, ale keď príde na vodu, neváhajú do nej vypúšťať odpad a chemikálie z veľkých fabriek. Ale nie len veľké fabriky majú podiel na znečisťovaní riek a jazier. Veľké zastúpenie majú aj bežní ľudia, ktorí nemajú zábrany vyhodiť odpad, často recyklovateľný, do vody. Koľkokrát ste videli v korytách riek plávať plastové fľaše alebo na dne ležať pneumatiky? Nechcem si ani predstaviť čo všetko jem, keď si dám na obed rybu. Vrchnáky z umelých fliaš a iné plastové časti sú totiž na bežnom jedálničku rýb. Nie je predsa správne, aby v moriach a oceánoch vznikali ostrovy z odpadu niekoľkonásobne väčšie ako celé Slovensko. Prečo to ľudia robia? Prečo znečisťujú vodu? Nechápu, že tým ubližujú sebe, svojej rodine, priateľom... Chce sa mi kričať robme niečo! Zachráňme čo sa ešte dá! Ale tu platí porekadlo v jednote je sila. Jeden človek v tomto prípade svet nezachráni. Ľudstvo sa musí spojiť a spolu čeliť nástraha v podobe zbytočného znečisťovania vody, ak tomu chceme skutočne zabrániť.

Podľa štatistík zomrie ročne na to, že sa napije zo znečistenej vody toľko detí, ako sú veľké takmer celé Malacky. Len pri pomyslení na to, že by mohlo celé mesto v priebehu roka len tak vymiznúť mi tuhne v žilách krv. Iste povieme si, to sa nás netýka, to je v Afrike a Ázii, ale čo je pre nás Európanov dnes ešte nereálne, môže byť o pár rokov bežnou realitou.

Niečo také je pre mňa nepochopiteľné. A pritom v už spomínaných krajinách Afrike a Ázii by pitnú vodu možno aj chránili, keby mali akú. Práve na nich môžeme vidieť, ako by svet vyzeral, keby sme prišli o vodu. Napriek tomu sa nevieme poučiť. Nevieme si predstaviť, že by sme pre pohár pitnej vody museli prejsť až niekoľko kilometrov a nevážime si, že máme vodovodný kohútik z ktorého nám kedykoľvek tečie voda, ktorú môžeme piť bez strachu, že by sme sa z nej mohli nakaziť nejakou vážnou chorobou, na ktorú ešte možno vedci ani nevymysleli liek. Vravíme si, že by sme radšej chodili celý deň po vodu do vedľajšej dediny, len aby sme nemuseli ísť do školy, ale v skutočnosti by s našimi africkými vrstovníkmi podľa mňa nikto nemenil. Minimálne ja som vďačná, že som sa narodila v krajine, kde aspoň zatiaľ nemám o vodu núdzu. Skúsme si položiť otázku, chceme žiť v Afrike? Nie? Tak z Európy druhú Afriku neurobme!

Všetkým nám do hláv vtlačajú, aby sme šetrili vodou. Vieme to. Dokonca vieme, čo sa stane keď ňou šetriť nebudeme a napriek tomu stojíme v sprche dvadsať minút a nechávame vodu tiecť a tiecť. Umývame si zuby a nechávame pri tom vodu tiecť. Alebo si v lete napustíme bazén plný vody, aby sme sa po horúcom dni schladili. Takmer všetci to robíme. Všetci vieme vo svojom živote nájsť nejakú činnosť, pri ktorej míňame pitnú vodu úplne zbytočne. Priznávam, aj ja som vinná. Aj ja strávim v sprche bez problémov dvadsať minút. Ale snažím sa neplytvat' vodou aspoň pri iných príležitostiach. Aby som to, takpovediac vyvážila. Možno je to hlúpe, ale myslím si, že aj to na začiatok stačí. Nie je to nič svetoborné, ale veď aj malá snaha je vždy lepšia ako žiadna.

Každá kvapka čistej vody má nevyčísliteľnú cenu. Každú, každučkú kvapôčku treba chrániť ako to najcennejšie čo máme, pretože ak raz všetka čistá voda zmizne, zmizneme aj celé ľudstvo. Ale je to naša pohodlnosť, ktorá nám zabraňuje pohnúť sa z miesta. Musíme si to uvedomiť a začať s tým niečo robiť, kým je ešte čas a je ešte čo chrániť. Voda je podľa mňa pokladom ľudstva, ktorý nie sme ešte ani po tisícoch rokov schopní oceniť napriek tomu, že vieme aká je pre náš život voda nesmierne dôležitá. Myslím, že hlavnou myšlienkou, ktorú sa tu snažím povedať je: Chráňme pitnú vodu pokiaľ ju ešte máme a neznečisťujme ešte viac tú, ktorá už znečistená je, naopak, snažme sa toto znečistenie zredukovať. Potom môžeme žiť ďalej bez obáv, že jedného dňa z nášho vodovodného kohútika skutočne nepotečie žiadna voda a my už nebudeme schopní pomôcť si.